

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915010597
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6915010597.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. februára 2017, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., o odvolaní obžalovaných J. Z., S.. J. R., S.. R. R. a J. T. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/98/2015 zo dňa 06.10.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. v e c v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obžalovaní J. Z., S.. J. R., S.. R. R. a J. T. uznaní vinnými z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), c) Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 16.01.2015 asi o 23.15 h v X. časť Y. po predchádzajúcej dohode v podnapitom stave prišli k rodinnému domu č. XX, kde zaklopali na uzamknuté vchodové dvere a ohlásili sa ako „Mestská polícia“, na čo im dvere z vnútra odomkol K. Q. a po otvorení dverí všetci štyria sa vtláčili do chodby rodinného domu, odkiaľ prešli do izby, kde ležali J. R. a S. H. na posteli, následne obž. S.. R. R. obidvomi rukami chytil stojaceho J. R. a sotil ho na posteľ, kde mu obž. J. T. dal 2 facky na líce a následne ho obž. S.. R. R. udrel päšťou do brucha, potom obž. J. T. prešiel k S. H., ktorá ležala na posteli, strhol z nej paplón a za vlasy ju vyťahol z postele a potom povedal S. H. a J. R., aby si kľakli a ospravedlnili sa J. Z., čo aj urobili a obž. S.. R. R. im povedal, aby sa to viackrát neopakovalo, lebo ich pozabíja, pričom obž. J. Z. a S.. J. R. sledovali priebeh udalosti a potom všetci štyria odišli z domu preč.

Obžalovaný J. Z. bol za to odsúdený podľa § 194 ods. 2, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 1 rok.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. bol tento obžalovaný zaradený pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaní S.. J. R., S.. R. R. a J. T. boli odsúdení podľa § 194 ods. 2, § 38 ods. 3, § 56 ods. 1 Tr. zák. k peňažnému trestu, každý vo výmere 500,- Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. bol obžalovaným pre prípad, že by výkon trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovený každému z nich náhradný trest odňatia slobody na 3 mesiace.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania všetci obžalovaní a to i prostredníctvom obhajcu.

Obžalovaní v písomnom odvolaní uviedli, že žalovaný skutok nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, navyše dokazovanie bolo vykonané v rozpore so zákonom, keďže celé spočívalo len na vyjadreniach jednej strany. Skutok sa nikdy nestal, je to výmyslom Rómov, ktorých výpovede sú vymyslené. Skutkový stav bol zistený len z výpovede jednej skupiny svedkov. Súd odignoroval bez adekvátneho zdôvodnenia

ich výpovede ako obžalovaných. Obžalovaní tiež spochybňujú kedy malo dôjsť k predmetnému skutku a tiež ich opilosť. Na dvere klopali ale nepredstavovali sa ako mestská polícia, len svojimi menami. Spochybňovali tiež, že sa mali natlačiť do malej chodby vedenej k izbe poškodených. Podľa ich názoru poškodený R. vypovedal rozporne a nie je pravda, aby ho fackovali. Poškodenému sa nevyhrážali zabitím. Svedkovia sami otvorili dvere domu, počas ich pobytu ich nikto nevyzýval, aby obydlie opustili a súd toto zotrvanie ani neskúmal. Napokon nie poškodení boli fyzicky napadnutí, ale naopak ich napadli Rómovia, keď už sa nachádzali mimo obydla. Považujú za absurdné, že oni boli preukázateľne fyzicky napadnutí a boli im spôsobené poranenia, cigáni, ktorí ich prepadli, boli vybavení v priestupkovom konaní a oni ako obžalovaní sú trestne stíhaní za niečo, k čomu nedošlo. Navrhli napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, kde by mal súd obstať aj priestupkový spis.

Obžalovaní S. J. a R. R. doplnili odvolanie aj prostredníctvom obhajcu. V doplnení uvádzajú, že nemohli plne uplatniť svoje právo na obhajobu, keďže neboli o úkonoch prípravného konania vyrozumení. Ďalej poukazujú na to, že prvostupňový súd prečítal výpovede niektorých svedkov bez toho, aby uviedol, podľa ktorého ustanovenia tak postupoval, pričom absentuje v zápisnici ich súhlas s čítaním výpovedí týchto svedkov. Poukazujú tiež na to, že svedkyňa V. H. bola vypočutá len jedenkrát pred vznesením obvinenia. Poškodená S. H. bola vypočutá tiež pred vznesením obvinenia, v súvislosti s jej výpoveďou poukazujú na znalecký posudok vo vzťahu k mentálnym predpokladom tejto svedkyne. Ak v danom prípade pravdepodobná verzia obžaloby, ako aj verzia obvinených sa ďalšími dôkazmi nedá reálne objasniť, ktorá z nich je pravdepodobnejšia, je potrebné postupovať v duchu zásady pochybnostiach v prospech obžalovaného. Podľa nich existujú dôvodné a závažné pochybnosti o priebehu skutkového deja. S poukazom na kvalitu vykonaných dôkazov o priebehu skutkového deja sa nemožno uspokojiť s tým, že boli v rodinnom dome, pričom použitie násilia z ich strany nebolo bezpečne preukázané. Navrhli na základe ich absencie s čítaním výpovedí svedkov a absencie náležitého odôvodnenia rozsudku tento rozsudok zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania nemožno označiť za dôvodné. Je potrebné uviesť, že namietaný postup vyšetrovateľa, ktorý neoznámil obžalovaným plánované úkony tak, aby sa k nim mohli vyjadriť, či klásť im otázky, nemožno akceptovať.

Podľa § 213 Tr. por. policajt môže povoliť účasť obžalovaného na vyšetrovacích úkonoch a umožniť klásť vypočúvaným otázky. Postupuje tak najmä vtedy, keď obvinený nemá obhajcu a úkon spočíva vo výsluchu svedka, pri ktorom je dôvodný predpoklad, že ho nebude možné vypočuť pred súdom, iba ak by zabezpečovanie jeho prítomnosti alebo prítomnosť mohli ohroziť vykonanie týchto úkonov. V danom prípade je isté, že obvinení v prípravnom konaní nemali obhajcu, ale na druhej strane vyšetrovateľ môže ale nemusí povoliť ich účasť na úkonoch. Účasť obvineného pri výsluchu bude možná najmä vtedy, ak svedok trpí závažnými zdravotnými problémami a je predpoklad, že ho nebude možné vypočuť pred súdom. Vtedy je možné vykonať výsluch takýchto svedkov iba v prípade, ak by zabezpečovanie účasti obvineného ohrozilo tento úkon. Dodržanie tohto ustanovenia umožňuje potom použiť výpoveď vykonanú v prípravnom konaní ako dôkaz v konaní pred súdom. V danej veci však o takúto situáciu nešlo, preto vyšetrovateľ nemusel umožniť účasť obvinených na ďalších úkonoch. Nezodpovedá skutočnosti to, čo namietali najmä obžalovaní R., že svedkyňa mal. V. H. a poškodená S. H. boli vypočuté pred vznesením obvinenia, boli vypočuté v ten deň, ako bolo vznesené obvinenie.

Iná situácia je však vo vytýkanom prípade, keď sa čítali výpovede svedkov, ktoré súd použil v dokazovaní. Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. (ktorého citácia v zápisnici chýba), možno namiesto výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jej podstatnú časť, ak s tým súhlasí prokurátor a obžalovaný a súd nepovažuje osobný výsluch za potrebný. V zmysle zápisníc z konania pred súdom takýto súhlas obžalovaných absentuje a svedecké výpovede súd v takom prípade čítať nemohol a nemohol z nich ani vychádzať. Aj podľa zvukového záznamu z priebehu hlavného pojednávania pred okresným súdom takýto súhlas chýba. Toto pochybenie bude musieť okresný súd napraviť. Navyše je potrebné uviesť, že v danej veci stáli proti sebe dve skupiny dôkazov, ktoré sa vzájomne vylučovali a súd v odôvodnení rozsudku vôbec neuviedol, prečo uveril tvrdeniu jednej strany a tvrdenie druhej skupiny a dôkazov neakceptoval.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie (ako je tomu aj v danom prípade), súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vysporiadal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané

skutočnosti podľa príslušných ustanovení. V danom prípade v odôvodnení rozsudku chýba, prečo súd uveril poškodeným a ďalším svedkom vypovedajúcim proti obžalovaným a naopak prečo neakceptoval obhajobu obžalovaných.

V rozsudku sa tiež uvádza, že bol prečítaný znalecký posudok a listinné dôkazy, avšak vôbec nevyplýva, aký je obsah znaleckého posudku a prečítaných dôkazov a aké závery z nich súd urobil, ak ich posudzoval jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti. Z uvedeného vyplýva, že všetky aj vykonané dôkazy nenašli adekvátnu odozvu vo vypracovanom rozhodnutí, mohli byť pritom odpoveďou na odvolacie námietky obžalovaného. Na dokreslenie veci bude potrebné obstaráť aj priestupkový spis, ktorý bol OO PZ Hnúšťa sp. zn. ORPZ-RS-OPP4-24/2015-P predložený Okresnému úradu v Rimavskej Sobote pre konanie, ktoré by mohlo vykazovať znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.